

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

U Z N E S E N I E

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 14/96

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí 3. apríla 1996 vo veci podnetu [REDAKOVANÉ] a manželky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpených JUDr. Alfonzom Langerom, advokátom, Bratislava, Radlinského 28, o porušení ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn. 16 Co 80/95 takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Písomným podaním z 11. januára 1996, označeným ako "návrh na začatie konania pred Ústavným súdom SR", domáhajú sa prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Alfonza Langerera, advokáta, Bratislava, Radlinského 28, manželia [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], na ústavnom súde vydania uznesenia, ktorým by sa vyslovilo, "že neumožnením práva podnecovateľov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] a ich právneho zástupcu JUDr. Alfonza Langerera, advokáta, byť prítomnými účastníkmi v odvolacom konaní Kraj. súdu v Bratislave č. k.

16 Co 80/95 ako súdu odvolacieho vo veci Okr. súdu v Senici

č. k. 12 C 146/94 o privolení výpovede z nájmu bytu,

znemožnením sa vo veci vyjadriť, predložiť nové dôkazy, došlo k porušeniu ich ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky."

názoru najvyššieho súdu v danom prípade dovolanie zákon nepripúšťa (218 ods.1 písm. c/,

243b ods. 4 O.s.p.).

Podnecovatelia vzhliadajú porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy v tom, že postupom súdu bolo im znemožnené predložiť závažné dôkazy, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie súdu.

Ústavný súd Slovenskej republiky je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky). Podnetom síce napádajú manželia [REDACTED] porušenie ústavnosti - čl. 48 ods. 2 ústavy, no z obsahu spisu Okresného súdu v Senici vyplýva, že vlastne je napádaná zákonnosť v konaní a rozhodovaní súdov, ktoré svojím postupom, podľa tvrdenia podnecovateľov, zabránili zistiť skutočný stav veci. O zákonnosti podľa čl. 141 a 142 ústavy rozhodujú všeobecné súdy, do sústavy ktorých nepatrí ústavný súd. Nie je ich nadriadenou ani kontrolnou súdnou inštanciou, pokiaľ ide o ich meritórne rozhodovanie a dodržiavanie zákonnosti. Nemá preto právomoc zrušovať ich rozhodnutie alebo vysloviť, že nimi bola porušená zákonnosť. Nie je možné akceptovať názor, že by postupom súdu bola odporcom odňatá možnosť konať pred súdom, a tým že by došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní na Krajskom súde v Bratislave. Podľa citovaného článku "každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom". Podnecovatelia mali možnosť byť prítomní na všetkých súdnych pojednaniach, mali možnosť ústne i písomne podať svoje vyjadrenie ku všetkým vykonaným dôkazom. Pomerne vo veľkom časovom predstihu dostali predvolanie na odvolacie pojednanie, ktoré bolo určené na deň 26. apríla 1995. Predvolanie prevzali 17. marca 1995.

Poverenie na zastupovanie JUDr. Langerovi podpísali dňa 18. apríla 1995. Advokát mal ešte 7 dní na zaobstaranie potrebných dôkazov, na ktoré sa odvoláva a pripraviť aj ďalšie vyjadrenia. Tým, že sa nepresvedčil, či súd vyhovel alebo nevyhovel jeho žiadosti o odročenie pojednania spôsobil, že na odvolacom pojednaní ani podnecovatelia (v spore odporcovia, ktorých mal zastupovať), ale ani prípadne jeho substitút, ktorého za seba mohol poveriť zastupovaním, prítomní neboli. Preto vyslovovať názor, že súd porušil článok 48 ods. 2 ústavy, nie

